

людіе ꙗкоже сѣ ты избралъ, людіе мно-
го, ꙗкоже отъ множество не можѣтъ да
9 да сѣ избрать нито да сѣ смѣнѣтъ, ꙗкоже
прочее на рабѣ-тъ сѣ сѣрдце разумно,
ꙗкоже за да сѣдѣ людіе-тъ ти, ꙗкоже за да различа
между добро и зло; защото кой може
да сѣдѣ тоѣзи голѣмъ твой народъ?
10 — И убо (но быде това слово Господу, че
11 Соломонъ поиска това нѣщо. И рече му
Богъ: Понеже ты поиска това нѣщо, и
ꙗкоже не поиска за себе си много дни, и не
поиска за себе си богатство, и не поиска
смерть-тъ на неприятели-тъ си, но пои-
ска за себе си разумъ за да разумѣвашъ
12 сѣдѣ, Ето, ꙗкоже направихъ спорѣдъ слово-то
ти: ꙗкоже ето, дадохъ ти сѣрдце мудро и ра-
зумно, што не е быль прѣдѣ тебе подо-
бенъ тебѣ, нито подиръ тебе ще вѣстане
13 подобенъ тебѣ. А ꙗкоже ето, дадохъ как-
вото не си искалъ, ꙗкоже и богатство и слава,
штоме между царѣ-тъ не ще да има по-
14 добенъ тебѣ въ всички-тъ ти дни. И ако
ходишь въ пѣтица-та ми, и пазѣишь по-
вѣдѣнія-та ми, и заповѣди-тъ ми, ꙗкоже
ходи отецъ ти Давидъ, тогазъ ꙗкоже про-
15 дължѣ дни-тъ ти. И ꙗкоже събуди сѣ Соло-
монъ: и ето, бѣ съновидѣніе. И доиде въ
Іерусалимъ, и застанѣ прѣдѣ ковчегъ-тъ
на завѣтъ-тъ Господень, и принесе все-
сѣжженія, и ꙗкоже направи примирителны при-
ношенія, и направи пиръ на всички-тъ си
рабы.
16 Тогазъ доидохъ при царя двѣ жены
17 блудницы, та ꙗкоже застанѣхъ прѣдѣ него. И
рече една-та жена: О, господарю мой!
азъ и тая жена живѣемъ въ единъ кѣмъ,
и родихъ като живѣемъ въ кѣмъ-тъ съ
18 неѣхъ. А въ третій-тъ день отъ какъ ро-
дихъ азъ, роди и тази жена: и живѣемъ
заедно: нѣмаше чужденецъ съ насъ въ кѣ-
мъ-тъ: само нѣмъ двѣ-тъ бѣхмы въ кѣ-
мъ-тъ: И прѣвъ ноцъ-тъхъ умира сынъ-тъ
19 на тѣзи женѣ, понеже лѣгнѣла вързъ
него. А тя като станѣла въ полунощъ,
20 зѣла сына ми отъ до мене, като спѣше
раба-та ти, та го турила въ лоно-то си,
а сына си мъртвый-тъ турила на лоно-то
21 ми. И като станѣхъ на утринъ-тъхъ, за да
накърмѣхъ сына си, ето, той бѣ мъртвъ:
но на утринъ-тъхъ като го сѣгледахъ, ето,
22 не бѣ сынъ ми когото родихъ. А друга-
та жена рече: Не, но живый-тъ е мой-тъ
сынъ, а мъртвый-тъ е твой-тъ сынъ. А тя
рече: Не, но мъртвый-тъ е твой-тъ сынъ,
23 а живый-тъ е мой-тъ сынъ. Така говори-
хъ прѣдѣ царя. И рече царь-тъ: Една-та

казува: Тойзи живый-тъ е мой-тъ сынъ, а
мъртвый-тъ е твой-тъ сынъ: а друга-та ка-
зува: Не, но мъртвый-тъ е твой-тъ сынъ, а
24 живый-тъ е мой-тъ сынъ. И рече царь-тъ:
Донесѣте ми ножъ. И донесохъ ножъ-тъ
25 прѣдѣ царя. И рече царь-тъ: Раздѣлите
на двѣ живо-то дѣте, та дайте половинѣ-
тъ на единъ-тъхъ, и половинѣ-тъ на дру-
26 гъ-тъхъ. Тогазъ онази жена, на коѣкѣ бѣ-
ше живый-тъ сынъ, говори на царя: ꙗкоже
(за-
што утроба-та ѣ ѣхъ заболѣ за сына ѣ) и
рече: О, господарю мой! дай ѣ живо-то
дѣте, и недѣй го умъртѣява. А друга-та
рече: Нито мое да е, нито твое: раздѣлѣ-
27 те го. Тогазъ отговори царь-тъ и рече:
Дайте на тѣзи живо-то дѣте, и недѣйте
28 го умъртѣява: тя е майка му. И чу всѣхъ
Ізраиль за сѣдѣ-тъхъ кой-то царь-тъ
сѣдѣ, и уплашихъ ся отъ царя; защото
видѣхъ че ꙗкоже мудрость Божія бѣ въ него,
за да прави сѣдѣ.

ГЛАВА 4.

1 А царь Соломонъ царуваше надъ всѣхъ
2 кый Ізраиль. И тѣзи бѣхъ начальници-тъ
които имаше: Азарія Садоковый сынъ,
3 священникъ: Еліореѣ и Ахія, сынове-тъ
4 сынъ писци: ꙗкоже Іосафатъ, Ахилудовый
5 сынъ надъ воинство-то: а Садохъ и ꙗкоже
6 вѣааръ, священникъ-тъ. И Азарія, сынъ-
тъ на Нааана, надъ ꙗкоже надзиратели-тъ на
аранъ-тъхъ: и Завудъ Нааановый сынъ,
7 вѣлможа, другарь на царя: И Ахисаръ,
строитель: и ꙗкоже Адонирамъ, сынъ-тъ на А-
вдѣ надъ данѣцы-тъ.
8 А имаше Соломонъ дванадесетъ надзи-
ратели надъ всѣхъ Ізраиль, и промы-
шлявахъ храны-тъ за царя и за домъ-тъ
му: Всякой правѣше въ годинѣ-тъхъ за е-
9 динъ мѣсецъ промышленіе. И имена-та
имъ сѣхъ тѣзи: Оровый сынъ надзиратель
10 въ горѣ-тъхъ Ефремъ: Декеровый сынъ,
въ Макасъ, и въ Саавимъ, и Веесеместь,
11 и Елонъ на Веаанъ: Еседовый сынъ,
въ Арувоѣ: подъ него бѣ Сохо, и всѣхъ
12 ка-та земля Еферь: Авианадовый сынъ,
въ всѣхъ-тъхъ Нафаѣ-доръ: той имаше
женѣ Тафаѣхъ, Соломоновѣ-тъхъ дѣщерѣхъ:
13 Ваана, Ахилудовый сынъ, въ Оаанахъ и
Магеддонъ, и въ всѣхъ-тъхъ Веесанъ, кой-
то е при Цареванъ подъ Іезраель, отъ
Веесанъ до Авель-меола, до понатакъ
14 отъ Іокмеамъ: Геверовый сынъ, въ Ра-
моѣ-галаадъ: той имаше ꙗкоже паланки-тъ на

с Втор. 7; 6.
т Быт. 13; 16. 15; 5.
у 2 Лѣт. 1; 10. Прит. 2; 3 — 9.
лук. 1; 5.
ф Псал. 72; 1, 2.
х Евр. 5; 14.
и Іак. 4; 3.
ч 1 Іован. 5; 14, 15.
ш Гл. 4; 29, 30, 31. 5; 12.

10; 24. Евр. 1; 16.
ш Мат. 6; 33. Евр. 3; 20.
б Гл. 4; 21, 24. 10; 23, 25
и Лѣт. Прит. 3; 16.
ы Гл. 15; 5.
ф Псал. 91; 16. Прит. 3; 2.
б Вж. Быт. 41; 7.
ю Вж. Быт. 40; 20. Гл. 8;
65. Ес. 1; 3. Дан. 5; 1.

Марк. 6; 21.
я Числ. 27; 2.
ж Быт. 43; 30. Ис. 49; 15.
Іер. 31; 20. Ос. 11; 8.
ж Ст. 9, 11, 12.
—
а 2 Цар. 8; 16, 20; 24.

б Гл. 2; 35.
с Вж. Гл. 2; 27.
г Ст. 7.
д 2 Цар. 8; 18, 20; 26.
е 2 Цар. 15; 37, 16. 1 Лѣт.
27; 33.
ж Гл. 5; 14.
з Числ. 32; 41.